

Dosarul nr. 3ra-244/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Centrul Național pentru
Potecția Datelor cu Caracter Personal

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată
înaintată de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea
Egalității împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter
Personal privind contestarea parțială a actului administrativ,
împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 26 octombrie 2018, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea
Discriminării și Asigurarea Egalității a înaintat acțiune de contencios
administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter
Personal, solicitând anularea pct. 1 din partea dispozitivă a deciziei nr. XX din 13
aprilie 2018 (f.d.1-2).

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că decizia contestată este ilegală,
rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației, pasibilă anulării în
partea ce ține de constatarea încălcării stabilite la pct. 1 din partea dispozitivă
a actului administrativ.

Invocă încălcarea termenului de examinare, încălcarea dreptului său la
egalitatea de arme, subminarea principiului transparenței, contradictorialității,
asigurării dreptului la apărare,

Relevă că un alt viciu care duce la anularea deciziei contestate, în condițiile
art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ, vizează faptul
că actul administrativ este imprecis. Din conținutul pct. 1 din partea dispozitivă
a actului contestat nu se desprinde cert sub ce aspect și care prevederi ale art. 4, 6,
29, 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal le-a încălcat.

Pe parcursul examinării cauzei nr. 78/17, XXXXX XXXXX și-a dat
consimțământul de a fi prelucrate datele sale cu caracter personal. De asemenea a
specificat că nu dorește ca numele și prenumele să fie păstrat integral în textul

deciziei, care se va face publică, ceea ce a fost respectat. La publicarea deciziei pe site-ul instituției, numele și prenumele au fost depersonalizate. Alte obiecții privind prelucrarea categoriei speciale de date pe parcursul examinării plângerii nu au fost înaintate, deși cunoștea că referința reclamantului a fost prezentată cu descifrarea codului maladiei. Menționează că a respectat și prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal, în partea ce ține de depersonalizarea datelor.

Evidențiază astfel caracterul nefondat al constatării încălcării prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea enunțată, care stipulează că prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal este interzisă, cu excepția cazurilor în care subiectul datelor cu caracter personal și-a dat consimțământul. Or, pe parcursul procedurii de examinare a plângerii dlui XXXXX XXXXX, ultimul a acordat consimțământul de a fi prelucrate, explicând despre ce maladie se menționează în buletinul de boală.

Aduce la cunoștință instanței că datele au fost făcute publice de către petiționar în cadrul ședinței de audieri care a fost publică, deși a fost informat în prealabil despre posibilitatea de a solicita examinarea plângerii în ședință.

Prin hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a anulat pct. 1 din partea dispozitivă a deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. XX din 13 aprilie 2018 emisă în privința Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității (f.d.235, 240-245, vol. I)

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și menținută hotărârea instanței de fond.

În favoarea acestei soluții, instanța de apel a reținut ca fiind justă și întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la admiterea parțială a pretențiilor, or, în speță se întrunesc temeiurile legale instituite de art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ pentru anularea actului administrativ contestat.

Instanța de apel a constatat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a examinat plîngerea depusă de XXXXX XXXXX peste termenul prevăzut de art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal (în vigoare la data emiterii deciziei), și anume plîngerea a fost examinată în termen de 140 zile. Iar nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, or conform jurisprudenței CEDO, fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajată în raport cu adversarul său, între părți trebuie, deci, să se mențină un echilibru corect.

La data de 10 decembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a recepționat și înregistrat cererea de recurs depusă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 30 iunie 2020, precum și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere drept neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

La 28 ianuarie 2021, a fost înregistrată cererea de recurs motivată a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs, a indicat că pretinsa tergiversare în examinarea plîngerii lui XXXXX XXXXX nu s-a datorat acțiunilor recurentului. Totodată, a invocat instanței că, fiind accesat linkul site-ului oficial al intimatului, s-a constatat că acesta a radiat din interiorul deciziei din 29 septembrie 2017, cauza 78/17, descifrarea codului patologiei. Prin urmare, consideră că intimatul și-a recunoscut vina în prelucrarea neconformă a datelor cu caracter personal ale lui XXXXX XXXXX, fapt omis de către instanța de fond și instanța de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 noiembrie 2020 și a comunicat recurentului decizia integrală la 06 ianuarie 2021 (f.d. 40, vol. II). Astfel, recursul depus la 10 decembrie 2020 și motivarea acestuia, depusă la 28 ianuarie 2021, sînt în termen.

La 21 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 25 februarie 2021, a fost înregistrată referința intimatului Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, depusă prin intermediul oficiului poștal. Intimatul a solicitat respingerea recursului, în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient

de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu